

ЗВЕРНЕННЯ
до народних депутатів України
про необхідність захисту традиційних сімейних цінностей
українського народу

Останнім часом в країні відбувається бурхливе обговорення доцільності ратифікації Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами, так званої Стамбульської Конвенції.

Кожна держава, яка підписала міжнародний договір, має суверенне право не надавати згоду на його обов'язковість, тобто не ратифікувати, але при цьому не діяти в порушення його об'єкта та мети. Є держави - члени Ради Європи, які не підписали і не ратифікували Стамбульську конвенцію, є такі, які підписали, але не ратифікували (серед них такі держави, як Велика Британія, Греція, Швейцарія тощо). Наприклад, Туреччина не лише відкликала свою ратифікацію Конвенції, але і скасувала свій підпис.

Україна вже підписала Стамбульську Конвенцію і це означає, що ми будемо враховувати положення і рекомендації цієї Конвенції, а національне законодавство не повинно їй суперечити. Ми маємо запроваджувати ефективний механізм регулювання відносин та запобігання насильству на рівні національного права, для цього не обов'язково ратифікувати Конвенцію.

Ратифікація Конвенції означає, що ми зобов'язуємося запровадити в законодавство України все, що вона вимагає. А така дія несе конкретні загрози і не варто цього робити. Адже Стамбульська Конвенція є черговою у ряді міжнародних документів які, декларуючи дуже правильні та потрібні речі, при цьому крок за кроком легалізує і запроваджує поняття, що руйнують традиційні погляди на сім'ю і людство як спільноту чоловіків та жінок.

Законодавство України (існує два відповідні закони) захищає жінок від насильства, дискримінації та інших порушень, а також протидіє домашньому насильству. Деякі положення українського законодавства є виваженішими, аніж запропоновані у Конвенції, а деякі можна удосконалити шляхом внесення поправок та доповнень.

Водночас, нам також варто захистити Україну від зневаження традиційної сім'ї як союзу жінки і чоловіка, що вказано у статті 51 Конституції України; від розмивання поняття статей шляхом офіційного запровадження терміну «гендер», який дотепер не має чіткого юридичного визначення; а також від впливу шкідливих девіацій на незрілу психіку неповнолітніх громадян.

На сьогодні законодавство України вживає термін «гендер» як синонім терміну «стать» у його традиційному, біологічному значенні. Стамбульська

Конвенція натомість визначає термін «гендер» як соціально-закріплені ролі, поведінку, діяльність і характерні ознаки, які певне суспільство вважає належними для жінок та чоловіків. Тобто, як соціально-культурну стать, яка не тотожна біологічній. Відома та поважна Американська психологічна асоціація в своїх документах визначає гендер як небінарну конструкцію, яка припускає низку гендерних ідентичностей, при цьому гендерна ідентичність особи може не співпадати зі статтю при народженні. Конвенція говорить про стать, гендер, гендерну ідентичність, сексуальну орієнтацію як про окремі ознаки. Після ратифікації Конвенції все національне законодавство, де застосовано термін «гендер», повинно бути приведене до такого розуміння терміну, яке існує у Конвенції.

Конвенція також зобов'язує до навчання учнів та студентів про т. з. нестереотипні гендерні ролі, тобто до сексуальної освіти у форматі, які люблять зокрема ЛГБТ-рухи. Натомість, дослідження Агентства з фундаментальних прав людини (офіційна інституція ЄС) доводить, що у країнах, які давно та активно просувають гендерну ідеологію (Німеччина, Норвегія, Данія), показники насилля стосовно жінок є найвищими в ЄС, що доводить хибність таких підходів та освітніх практик.

Традиція, культура і релігія в Конвенції згадані лише як загрози, чинники насилля при повному ігноруванні їхніх позитивних впливів на людину і суспільство.

Погоджуємося, що українська держава має вживати дієвих заходів для протидії домашньому насильству. Однак, це не повинно відбуватися зі шкодою для моральних засад українського суспільства, не повинно викривляти у дітей і молоді розуміння повноцінної сім'ї, як союзу чоловіка і жінки.

Ще у липні 2020 року більше 80 місцевих рад України прийняли звернення про недоцільність ратифікувати Конвенцію. У солідарність з ними, ми, депутати Львівської обласної ради, підтримуємо систему цінностей на основі християнської етики і закликаємо не ратифікувати Стамбульську Конвенцію.

Прийнято
на VIII черговій сесії
Львівської обласної ради
VIII скликання
16 листопада 2021 року